

శి లు వ

“మావాళ్లు ప్రేమతత్వం తెలుసుకోలేని మూర్ఖులు. మీరన్నా నన్నర్థం చేసుకోండి. నన్ను చనిపోనివ్వండి. ప్లీజ్. లేకపోతే నా ప్రేమ ఫలించేలా చూడండి”

ఎలాగైనా మృత్యువును అందుకోవాలని సతమతమవుతోంది పేషంట్ వనజ. అయితే మృత్యువుతో పోరాడి ఆమెను రక్షించాలని విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తోంది డాక్టర్. చివరికి డాక్టర్ నైటింగేల్ విజయాన్ని సాధించింది.

వనజ వాదనను కాదనే శక్తి ఆమెకు లేదు. అంగీకరించే ధైర్యం అంతకన్నా లేదు. అయినా యిలాంటి కేసులు ఆమెకు మామూలే. అంచేత అలవాటుగా మధురమైన చిరునవ్వును మొహానికి పులుముకొని ప్రేమగా వనజ తల నిమిరింది. గౌను క్రింద గుండెల్ని తాకుతూవున్న “క్రాస్”ను తీసి కళ్ళ కద్దుకొంది.

“ప్రశాంతంగా వుండమ్మా. కలత చెందకు. నీ సమస్యను రక్షకు డైన ప్రభువు పాదాలచెంత వుంచి నిశ్చింతగా వుండు. ప్రభువు నీకు మేలు చేస్తాడు.”

“ప్రభువు మేలు చేస్తాడు డాక్టర్. కాని ఎప్పుడు? అంతవరకు ఆగితే నాకు బలవంతంగా యిష్టంలేని పెళ్ళి చేస్తారే? ఒకరిని ప్రేమించి,

మరొకరిని పెళ్ళి చేసుకోవటం ప్రాతివత్సయం కాదు. ప్రేమలేని వ్యక్తితో కాపురం చేయటం పిరికితనమే కాదు, వ్యభిచారం కన్నా పెద్ద నేరం కాదా డాక్టర్ ? మీరే చెప్పండి.”

డాక్టర్ నైటింగేల్ శరీరాన్ని క్షణంలో నీరసం ఆవహించింది. మొహంలో నల్లని మబ్బుతెర పడింది. తలలో మత్తుగా అణగివున్న తేనెటీగలు వొక్కసారిగా ఝమ్మని లేచాయి. నిలవలేనట్లు తన గదిలోకి వెళ్ళి పోయింది.

“ప్రభూ. ఆమె ప్రేమను సాఫల్యం చేయి” క్రీస్తు బొమ్మను వేడుకుంటూ ఏకాంతంలో హాయిగా ఏడ్చింది.

*

*

*

నైటింగేల్ కు చిన్నతనంనుంచీ భగవత్ భక్తి జ్ఞాస్తి. అన్నలు, అక్కలే ఆమె ధోరణిని పరిహసించేవారు. అయినా భగవంతుడి కృపలో ఆచంచల విశ్వాసం వుంచింది. క్రీస్తుని రక్షకుడుగా మనసా వాచా కర్మణ్యా నమ్మింది.

ఆమె తండ్రి దైవసహాయం ఆ వూళ్ళో చర్చికి ఫాదర్. మత ప్రచారకుడుగా ఆయనకు దేశంలోనేకాక విదేశాలలోనూ మంచి పేరుంది. అయితే నిజజీవితంలో ఆధ్యాత్మిక దృష్టి కన్నా ఆయనకు లౌకిక దృష్టి జ్ఞాస్తి. బోలెడంత డబ్బు సంపాదించాడు. కొడుకులు, కూతుళ్లు పుట్టగానే వారి భవిష్యత్ జీవితాలను నిర్ణయించేసి, అందుకు అవసరమైన భూమికలను నిర్మించటం ఆయన హాబీ. బిడ్డలందరి విషయంలోనూ ఆయన అంచనాలు, ఆలోచనలు ఖచ్చితంగా జరిగాయి. ఒక్క నైటింగేల్ మాత్రం అడుగడుగున ఆయన్ని తికమకలు పెట్టింది.

కేథలిక్ మత పద్ధతులైన సప్త సంస్కారాలను, సత్కర్మలను అభిమానించేది. హిందూ ఉపనిషత్ గ్రంథాలను చదివేది.

“నేను వో మత గురువునమ్మా. మన మతానికి విరుద్ధమైన వాటిని నువ్వు అభిమానించటం, ఆచరించటం బాగుంటుందా ?”

“మంచి పద్ధతుల్ని అనుసరించటానికి మతాలు ప్రతి బంధనాలు అవుతాయా నాన్నగారూ ?”

అసలు దైవసహాయానికి నైటింగేల్ అన్న పేరు కూతురు పెట్టుకోటం నచ్చలేదు. ఆమె పేరు అసలు అది కాదు.

కాన్వెంటులో చదువుతున్న రోజుల్లో “దిలేడీ విత్ ఏ లేంప్” నాటకంలో ఫ్లారెన్స్ నైటింగేల్ వేషం వేసిందామె. నర్సు వేషంలో ఆమె తాదాత్మ్యం చెంది నటించింది. ఆ నాటకం చూచినవారు ఆపేరు ఆమెకు రూఢి చేసేరు. ఆమె తను నైటింగేల్ అయినట్లే సంతోషించింది. పేరుతో పాటు ఫ్లారిన్స్ నైటింగేల్ కు సేవా దృక్పథం కూడా అలవడింది. డాక్టర్ కోర్సు చదివింది.

అప్పుడే ఆమె శరత్ బాబును ఏదో సందర్భంలో చూసింది. మగవారికి దూరంగా వుండే నైటింగేల్ అతని చేత అమితంగా ఆకర్షించబడింది. అతని పరిచయాన్ని తనకుగా తాను కోరి పెంచుకుంది. అతని వంశ చరిత్ర తెలుసుకొంది.

అతను హిందువు. ఉన్నత కులంలో పుట్టాడు. అందం, తెలివి తేటలు వున్నాయి. వేద మంత్రాలను స్వరయుక్తంగా చదువుతాడు. హిందూ సంస్కృతిని గురించి అమోఘంగా వుపన్యసిస్తాడు. యిన్ని లక్షణాలున్న అతను బీదవాడు.

అతను తనను వివాహం చేసుకోటానికి అంగీకరిస్తాడో, అంగీకరించడో అని చాలా కాలం మధన పడింది. తమ వివాహం సాధ్యంకాదన్న భావనలో అతడినించి దృష్టి మరల్చే ప్రయత్నం కూడా చేసింది. కానీ సాధ్యమవుతేనా ? ఆకర్షణ... ప్రేమ....పిచ్చి.... ప్రభూ. ఏమిటి నాకీ పరీక్ష ? మూగఘోష ?

చివరికి యిక నిగ్రహించుకో లేకపోయింది. తన ప్రేమను తెలిపి వివాహం చేసుకోమని అర్థించింది.

“నైటింగేల్ : నీ మాట నైటింగేల్ పక్షి పాటంత మధురం. నీ హృదయం నవనీత సమానం. నువ్వు ఎప్పుడూ ధరించే తెల్లని బట్టల కన్నా స్వచ్ఛమైనది నీ ప్రేమ. నీ ప్రేమను పొందగలిగిన నేను అదృష్ట వంతుడిని. నిన్ను ప్రేమించటానికి నాకు మతం, కులం యివేమీ అడ్డు రావు. వచ్చినా ఎదిరించగలను. కానీ డియర్ మన ప్రేమకు పెళ్ళికి ప్రతిబంధనం నీ వైపు నుంచి వస్తుందేమోనని నాభయం. నీది ధనమతం-నాది బీద మతం. నువ్వు ఈ నూతన మతాల వ్యత్యాసాన్ని గుర్తించక పోయినా మీ తండ్రి గుర్తిస్తాడు. ఎదిరించే ధైర్యం వుందానీకు ? ఆలోచించుకొని అడుగు వెయ్యటం మంచిదికాదా ?”

శరత్ బాబు వూహించినట్లే జరిగింది. కూతురు తన అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా ఎన్ని చేసినా సహించి, యింటి గుట్టును రచ్చ కీడ్చని దైవ సహాయం, కూతురు వో బీద హిందువును పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకొంటున్న దని విని సహించలేక పోయాడు. జాగ్రత్తగా ఎన్నో ప్రతి బంధకాలు సృష్టించాడు. ఆమె ప్రేమను విఫలం చేసి తన ప్రణాళిక ప్రకారం డేవిడ్ కిచ్చి పెళ్ళి జరిపించాడు.

డేవిడ్ సిరిసంపదల్లో పుట్టినవాడు. ఉన్నత ప్రభుత్వోద్యోగి. భర్తతో కలిసి నైటింగేల్ యూరప్ అంతా పర్యటించింది. వెటికన్ సిటీలో పోప్ ను దర్శించింది. అమెరికాలో గైనకాలజీలో ట్రైనినింగ్ పొందింది.

అయినా శరతుకు దూరం కాలేక పోతోందేం ? తిరిగి దేశానికి రాగానే అతడిని గురించి విచారణ చేసింది. అతడికి పెళ్ళయింది. ఏదో వుద్యోగంలో చేరేడు. అప్పటికీ అతడిని మర్చిపోలేక పోతోంది ?

నేనా దృక్పథంతో డాక్టర్ వృత్తిని స్వీకరించింది నైటింగేల్.

డేవిడ్ కు యిష్టంలేదు. అయినా కాదనలేదు. యిద్దరు బిడ్డలకు తల్లి అయింది.

డాక్టరుగా గొప్ప పేరు సంపాదించింది. కష్టాలలో బాధలలో వున్న అభాగ్యులకెందరికో ఆమె వోదార్పుమాట పన్నీటి చిలకరింపు. ఆమె నవ్వు రోగులందరికీ వెన్నెల జల్లు. ఎందరికో ప్రాణదాత. తల్లి కడుపు లోనే అడ్డం తిరిగిన ఎందరు బిడ్డలకి వెలుగుచూపిందో ?

హాస్పిటల్లో రోగుల సేవ, ఇంట్లో భర్త బిడ్డల సేవ. స్వసుఖం కన్న సేవలోనే ఆమె ఆనందాన్ని పొందుతుంది. ప్రభువును చూస్తుంది. ఆయనకు దగ్గర కావటానికి సేవ ఎంత గొప్ప మార్గం ? అయినా ఎప్పుడో సమయం చూచుకొని ఆమె మనసులో శరత్ బాబు తళుక్కు మంటాడు. అతడిని ఎంత మర్చిపోదామన్న మర్చిపోలేక పోతున్నదేం ?

వనజ ఏమంది ? అసలామాటలు తన నుద్దేశ్యంచే అనలేదుకదా ?

తాను భర్తతో కాపరం చేసింది. ఏనాడు అతనికి లోటు చేయలేదు. కానీ అతడిని మనఃస్ఫూర్తిగా ప్రేమించిందా ! భర్త సన్నిధిలో వుండగా శరత్ బాబు ఎన్ని మార్లు గుర్తుకు రాలేదు? అయినా బిడ్డల్ని కన్నది. వనజ అన్నట్లు తను .. తను.....

భావనా మాత్రంగానే ఆమె పంచాగ్ని మధ్యంలో వున్నట్లు బాధ పడింది. మనసు మలమలా మాడిపోతూంది.

“ప్రభూ నేను పాపిని. నన్ను రక్షించు ”

*

*

*

“డాక్టర్ ! నా ప్రాణం పోయినా ఫర్వాలేదు. కానీ పిల్లలు పుట్టకుండా ఆపరేషన్ మాత్రం చేయకండి. నేను తల్లిని కావాలి” పేషెంట్ నిశ్చయంగా అంది.

“ఆందోళన పడకమ్మా. నేనూ ప్రీనే. మాతృత్వపు తీపి నాకు

తెలియదా ? మీ వారిని పిలిపించి మాట్లాడుతాగా ? ఇంజక్షన్ యిస్తూ తియ్యగా అంది నైటింగేల్.

“డాక్టర్ భర్త ప్రేమకు నోచుకోని అభాగ్యురాలిని. పిల్లల్ని కనే అర్హతను కూడా పోగొట్టుకుంటే యిక నా బ్రతుకు వృధాకదా ? అంత కన్నా నాకు మరణమే సుఖం. డాక్టర్.....” ఇంజక్షన్ మత్తులోకి జారిపోతూ గొణిగింది పేషంట్లు.

భర్త ప్రేమకు, మాతృత్వానికి రెంటికీ నోచుకోని అభాగ్యురాలు పాపం !

ప్రేమ.....ప్రేమ.....శరత్ బాబు హఠాత్తుగా మనసులోకి వచ్చాడు. నైటింగేల్ కలవరంచెందింది. అతడిని మర్చిపోయే ప్రయత్నంలో ఈ మధ్య సేవను ఎక్కువ చేసింది. ఆధ్యాత్మికపు ఆలోచనలని పెంచుకుంది.

ప్రేమ గొప్పదే. కానీ ప్రాణంకన్నా, సేవ కన్నా గొప్పదా ? క్రీస్తు ప్రభువు మానవ సేవకోసం కాదా శిలువ నెక్కింది ? ఆ కరుణా మూర్తి కన్నా ప్రేమమయుడెవరున్నారు ? ఆయన ప్రేమ అలౌలికమయినది. విషయ వాంఛలకు అతీతమైనది. సర్వ మానవ ప్రేమ. తనూ అదే ధర్మాన్ని ఆచరిస్తుంది.

పేషెంట్ భర్త వచ్చినట్లు కబురు తెచ్చింది నర్సు. లోపలికి రావటానికి నైటింగేల్ అనుమతి నిచ్చింది.

స్ప్రింగ్ డోర్ తెరుచుకుంది.

“డాక్టర్.....”

ఆ పిలుపుకే మనసుకి పులకరింతుమిటి ? రోజుకు అలా ఎంత మంది ఎన్ని సార్లు పిలవడంలేదు ? ఎన్నడూ లేని ఈ అనుభూతి ఎలా వచ్చింది ఆ పిలుపుకి ?

శరత్ బాబు గడ్డం పెరిగింది. మొహంలో విషాదం గూడు కట్టు

కొని వుంది ? అయినా ఎంత ఆకర్షణ ? ఎన్నో ఏళ్ళ తర్వాత కలయిక. అతడిని చూచేకొద్దీ మనసు వివశత్వం చెందింది. తనని తాను క్షణం మర్చిపోయింది. లేచి అతడిని ఆహ్వానించి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టింది. అతను అనాసక్తంగా వుండడం గమనించింది.

“యిన్నేళ్ళ తర్వాత కలుసుకొన్నాం మనం. నీకు ఆనందంగాలేదూ? ఏవేవో కబుర్లు చెప్పామని మనసు ఆరాటం చెందటంలేదూ ?”

“లేదు నైటింగేల్. నీకు వివాహ మయినరోజే నేను చని పోయాను. ”

నైటింగేల్ మనసు గర్వంతో పొంగింది. అనిర్వచనీయమైన గొప్ప అనుభూతి ! తనను అంత గాఢంగా ప్రేమించాడా అతను ?

“నా దురదృష్టానికి నేనెన్నడూ విచారించలేదు నైటింగేల్. నీ అదృష్టానికి ఆనందించాను. కానీ నా భార్య”

అప్పుడు గుర్తు కొచ్చిందామెకు-శరత్ బాబు ఆ పేషెంట్ భర్త.

క్షణంలో ఆమె డాక్టరుగా మారింది. విషయాన్ని వివరించి చెప్పింది.

“ప్రేమకు మారమయ్యాను. భార్య నన్ను అర్థం చేసుకొని సాను భూతిని చూపలేదు. కోరికలన్నింటినీ చంపుకో గలిగేను కానీ తండ్రి కావాలన్న కనీస కోరికను ఎంత ప్రయత్నించీ చంపుకోలేక పోతున్నాను నైటింగేల్. నువ్వు గొప్ప డాక్టరువి. నాకు పిల్లలు కావాలి. భార్యకూడా కావాలి. ఈ రెండూ నాకు లభ్యమయ్యేలా చేయలేవా ?”

అతని కళ్ళలో దీనత్వం..... మాటల్లో నిర్వేదం.....భరించ లేక పోతోంది నైటింగేల్. తండ్రి కావాలన్న చిన్నకోరిక, తీర్చలేదా తాను ? యిదేనా ప్రేమ ?

ఆమె అతడినే చూస్తోంది. ఆమె మనసు ఆర్థ్రంకాసాగింది. అతని

కోరిక హృదయంలో మెల్లగా ప్రతిధ్వనిస్తున్నది. ఎంతతియ్యటి కోరిక !
ప్రేమ....ప్రేమ వెలుబుకుతోంది ఆమెలో. ప్రేమలోనుంచి జాలి!

అతడిని గుండెలకు హత్తుకుని “నేనున్నానని” అని వోదారిస్తే
ఎంతహాయిగా వుంటుంది ? కానీ ఏం చేయగలదుతాను ?

అతని బాధకు కారణం ప్రేమ వైఫల్యం, పిల్లలు పుట్టకపోవటం.
యీ రెండూ తను అతనికిస్తే ?

అతను కోరుకునే ప్రేమ తనదగ్గర తరగకుండా అలాగేవుంది.
కాథలిక్ మత విశ్వాసంతో పిల్లల్నికనే అర్హతను కోల్పోలేదు తాను.

భక్తులబాధల్ని వుపశమింపచేయడానికి క్రీస్తుప్రభువు ఎన్ని అద్భు
తాలు చేశాడు ? ఎంత మహిమ ప్రదర్శించాడు. మరి తాను సామాన్య
రాలు. అయినా తనవద్దవున్నదాన్ని అతనికిచ్చి బాధను వుపశమింపచేయడం
సేవకాదా ?

సేవాభావంతో ఆమె ప్రేమమూర్తిగా పరివర్తనం చెందింది.

“శరత్ ప్రేమకోసం, పిల్లలకోసం బాధపడ్తున్నావా ? నిన్ను
ప్రేమించే నేనింకావున్నాను శరత్” అతని గడ్డాన్ని పట్టుకుని తలఎత్తి
కళ్ళలోకి ప్రేమగాచూస్తూ, ఏ వికారంలేకుండా ప్రశాంతంగా అంది.

శరత్ కొయ్యబారిపోయాడు. అంతలోనే తెప్పరిల్లాడు. తననితాను
నిగ్రహించుకున్నాడు. చివాలునలేచి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. అదేసమ
యంలో “మమ్మీ” అంటూ హఠాత్తుగా నైటింగేల్ కొడుకు లోపలి
కొచ్చాడు.

చిత్తభ్రమ-భ్రాంతిలో నుంచి బయటకొచ్చింది నైటింగేల్. కొడు
కును కాగిట్లోకి తీసుకుంది. “ప్రభూ” అంటూ అతడిని గట్టిగా కాగలించు
కుని ఏడ్చింది.

* * *

నైటింగేల్ తనకి తనే శిలువ వేసుకుంటున్నట్లు బాధ పడ్తోంది. ఆ శిలువభారాన్ని మోయటం ఎలా ?

ఎంత పాపపు ఆలోచన వచ్చింది ? చిన్నతనంనుంచి తనలో పెరుగుతున్న మతవిశ్వాసాలు, సంస్కారాలు ఎక్కడికిపోయాయి ఆక్షణం? శరత్ బాబు ఎంతటి ఉన్నతుడు ? అతను నిగ్రహించుకోకపోతే ఏమయ్యేది ?

“ప్రేమ గొప్పదే నైటింగేల్. కానీ ప్రేమ కోసం నైతిక ధర్మాలను విస్మరించటం సమాజానికి ఆరోగ్యం కాదుగదా ? నాగరికసమాజం అందుకేకదా. మతధర్మాలు సమాజధర్మాలనే వుచ్చుతో మనిషిని బంధించింది ? ఆ బంధాలను తెంచుకోటం సులభమే. కానీ కొత్తముడులు తయారుచేయడం కష్టంకదా ?” ఎంత బాగారాసేడు వుత్తరం ?

నైతికధర్మాన్ని విస్మరించి తను పాపకూపంలో పడింది. బయటికి వచ్చేదెలా ? పవిత్రురాలయేదెలా ? పాపపంకిలంలో కూరుకుపోతున్న తనను వుద్ధరించేవారెవ్వరు ?

డేవిడ్ ఆమెస్టితికి ఆందోళనచెందేడు. కాని రోగలక్షణం తెలిస్తే కదా చికిత్సచేసేది ? తన పాపపు ఆలోచనను భర్త కెలా చెప్పుకోగలడు ఆమె ?

“ప్రభూ, పాపులను వుద్ధరించటానికి వుదయించిన దివ్యజ్యోతివి నువ్వు. నా పాపానికి నిష్కృతిచూపవూ ?”

ఎన్నిసార్లు క్రీస్తుప్రభువు ముందు మోకరిల్లి దీనంగా వేడుకుందో? క్రాస్ను కళ్ళకద్దుకుందో ?

కాలం అన్నిబాధల్ని మరపించే మహాషధం అని తను రోగులకి చెప్పేదే ! కానీ రోజులు గడిచేకొద్దీ తన బాధ పెరుగుతోందేకాని తరగదేం ? రోగులకేకాని పాపులకు యీ సూత్రం వర్తించదా ?

అరక్షణంపాటు వచ్చిన పాపపు ఆలోచన, యిప్పుడు విశ్వవ్యాప్త

మైనట్లు ఆమె మనసంతా ఆక్రమించింది. శరీరాన్ని దహిస్తోంది.

పాపానికి పరిహారం పశ్చాత్తాపమేనన్నాడు మార్టిన్ లూథర్. పశ్చాత్తాపం పొందిన తనకు పాపపరిహార భావన కలగటంలేదు. శిలువభారం పెరుగుతోంది.

కాథలిక్ మతంలోని సప్తసంస్కారాలలో రెండోది గుర్తుకొచ్చింది.

“చెప్పకోటానికి ఎవరూ లేకపోతే నీ సౌద ఒకరాయితోనన్నా చెప్పకో” అన్నాడో ఆంగ్లకవి. ఎంత అనుభవశాలోకదా ?

తనది సౌదకాదు. పాపం. తన పాపపు ఆలోచన ఎవరికైనా చెప్పాలి. అప్పటికిగాని వుపశమనం వుండదు. శిలువబరువు తగ్గుదు.

ఎవరితోనో ఎందుకు చెప్పకోటం ?

కన్ ఫెషన్ ! పాపకీర్తనం-ప్రభువుముందే పవిత్ర ఆలయంలో చేస్తుంది తను !

*

*

*

రోమన్ కాథలిక్ చర్చి ప్రాంగణంలోకి ప్రవేశిస్తుంటే నైటింగేల్ కు శిలువభారం తగ్గిపోతున్న భావం కలిగింది. మనిషి పాపంచేయటం సహజం. అందుకు బాధపడుట సహజమే. కానీ ఆబాధ అసహజంగా మారి మనిషిని దహించివేయకూడదు. అందుకే “పాపసంకీర్తనం !”

ఆమె లోపలికి ప్రవేశించింది. ప్రశాంతత-పవిత్రత ! అల్లంత దూరంలో కులగురువు ఆసీనుడయ్యే కన్ ఫెషనల్ కన్ఫిస్టోంది. దానిప్రక్కనే మోకరించి తను కూర్చోవాలి. ఫాదర్ చెవిలో తన పాపపు ఆలోచనను చెప్పుకుంటుంది. గురువు ఆలకిస్తాడు. ప్రభువుకు నివేదిస్తాడు. ప్రాయశ్చిత్తాన్ని విధిస్తాడు. తను యిన్నాళ్ళుగా మోసిన శిలువ పాపభారాన్ని కోల్పోతుంది. పవిత్రమవుతుంది.

మెత్తటి అడుగులనవ్వడి. ఆ నడకలో ఎంత ప్రశాంతత ? పాప

భారంతో వాలిపోయిన తలనెత్తి అపూర్వమూర్తిని సందర్శించే ధైర్యం చేయలేకపోయిందామె. మెల్లగా “కన్ ఫెషనల్” వద్దకు నడిచింది.

“నైటింగేల్ నువ్వా ! ఏం పాపం చేశావు ? కన్ ఫెషన్ చేసేటంత పెద్దపాపాన్ని చేసేవా ?”

ఆమె ఊహించిన ప్రశాంతత, దైవత్వం ఫాదర్ గొంతులో ఆమెకు విన్పించలేదు. సామాన్యుడు లౌకిక దృష్టితో ప్రశ్నించినట్లుంది. తండ్రి గుర్తుకొచ్చాడు :

తలెత్తి ఫాదర్ వంక చూచింది. దుస్తులు తెల్లగా, పరిశుభ్రంగా వున్నాయి. కానీ ఆయన వచనంలో పాపపు జీరలు తెరలు తెరలుగా కన్పిస్తున్నాయి !

ఆయన ఆమెతండ్రి స్నేహితుడు. తన తండ్రిలో ఎంత దైవత్వముందో అంతకన్నా ఎక్కువ ఆయనలో లేదు. ఆయనను గురించి ఎన్నెన్నికథలు విందో ? అలాంటి వ్యక్తిముందా, తనకు ఊణకాలంపాటు వచ్చిన పాపపు ఆలోచనను చెప్పకోవాల్సింది ? రాయి రువ్వటానికేకాదు- కన్ ఫెషన్ చెయ్యటానికూడా పవిత్రతే అర్హత !

సో-పాపం చెయ్యకపోవటంకాదు పాపపు ఆలోచనేరాని వ్యక్తి ముందు మాత్రమే తను “కన్ ఫెషన్” చేస్తుంది. ప్రాయశ్చిత్తాన్ని పొందుతుంది.

నిశ్శబ్దంగా చర్చి బయటికి నడిచింది.

పాపపు ఆలోచనేరాని గురువులు ! ఎక్కడ లభిస్తారు ? ఎంత అన్వేషించి ఏం లాభం ? ఎన్నివూళ్ళు తిరిగిందామె ? ఏగురువు మొహం చూచినా ప్రశాంతత వెనుక ఎన్నెన్ని రహస్యపు పాపపుమరకలు ? నటన-చర్చిలో, దైవనన్నిధిలో-నటన !

“ప్రభూ పాపంచేయనివారు, పాపపు ఆలోచనేరానివారు లేనేలేరా

యీ భూమిలో ? లేక నా కంటిదోషంవల్ల అందరూ నాకు పాపులుగా కన్పిస్తున్నారా ? నీ బోధనలచాటున, నీ రక్షణలో అందరూ పాపాలేచేస్తున్నారుదేవా. యిందరు పాపుల్ని ఎలా వుద్ధరిస్తావుప్రభూ.

ఆమె విశ్వాసాలు సన్నగిల్లటం ప్రారంభించాయి. మతపుతెరల్ని తెంచుకోబోయింది.

ఆకస్మాత్తుగా ఆమెకు శరత్ బాబు గుర్తుకొచ్చాడు? ఆమె చెప్పిందంతా విని శరత్ ఫిలసాఫిక్ గా నవ్వాడు.

అంతఃకరణ అనేది ఉంటే, మానవుడికి మొదటి మిత్రువు, శత్రువు కూడా అదే. పాపాలు చేయదల్చుకున్నవారు దాన్ని ముందు చంపుకోక తప్పదు. తప్పులు చేసేవారంతా “కన్ ఫెషన్”లు చేయటం మొదలుపెట్టే లోకం తలక్రిందులవుతుంది. అంతర్యుద్ధాలు, అరాచకాలు, హత్యలు పెరిగిపోతాయి. వివేకంలేని విశ్వాసం వినాశనకరమేకదా ?

“కన్ ఫెషన్” ద్వారా భంగవంతుడు పాపాలని క్షమించేస్తాడన్న విశ్వాసంకన్నా, క్షమించడన్న భయమే మానవుడిని మంచిమార్గంలో నడిపిస్తుందేమో ! నీ అంతఃకరణ పరిశుభ్రంగానేవుంది. పాపనంకీర్తనలు, పశ్చాత్తాపాలు, ప్రక్షాళనలు అనవసరం. ఒకవేళ యింకా అది అవసరమని నువ్వు భావిస్తే-నీ కన్ ఫెషన్ విని, నిన్ను క్షమించాల్సిన గురువు భర్త. నీ భర్తలో భగవంతుడి లక్షణాలు వున్నాయన్న విశ్వాసం నీకు వుందా ?”

నైటింగేల్ కు ఆంతా మంచివారుగానే కన్పిస్తారు.

“మీకు నన్ను గురించిన రహస్యం వొకటి చెప్పాలనుకుంటున్నా. విని క్షమిస్తారా ?”

పెళ్ళికి పూర్వం భార్య ప్రేమకథ డేవిడ్ కు చూచాయగా తెల్సు. ఆమె ధోరణి అతనికి అనుమానంగానే వుంది. కొంపతీపి కాలుజారలేదు కదా ?

నైటింగేల్ భర్త మొహంలోకే చూస్తోంది. పెద్దపెద్ద మరకలు-
నల్లటి పాపపుగురుతులు ! క్రీస్తుకు శిలువవేసిన మానవులవారసులు !

తనకూ శిలువ వేస్తారు. మేకులు దిగగొడ్తారు. సంకుచితులముందు
సహృదయత ఏం రాణిస్తుంది ?

“ఏంలేదు, నేను మీ అభీష్టప్రకారం ప్రాక్టీసు మానేయాలనుకుంటు
న్నాను. భర్తకన్నా భగవంతుడెక్కడున్నాడు ? మీ సేవకన్నా మించిన
సేవ ఏముంది ?

డేవిడ్ సంతోషంతో పొంగిపోయాడు. ఆమెను విడిచిపెట్టాడు. ప్రేమ
కూడా నటనే !

మానవుడు-తొలిమానవుడు - అల్పమానవుడు-సైతాన్ అంశలున్న
సాధారణ మానవుడు !

“ప్రభూ. నువ్వుంటావుండి-నీ దగ్గరికి నేను చేరగలిగితే నా పాపా
లనేకాదు ప్రపంచంలో ఎందరి పాపాలనో నీ చెవిలో బిగ్గరగా కన్ ఫెషన్
చేస్తాను. ప్రభూ నిర్మలత్వం, నిజాయితీ, పవిత్రత లేని అల్పమానవులకు
నటనే జీవితమార్గం.

నీకానాడు ఎవరో శిలువవేశారు. మేకు దిగగొట్టుంటే నవ్వుతూ
భరించావు. కానీ ప్రభూ యీనాడు ఎవరి శిలువలను వారే వేసుకుంటు
న్నారు. నవ్వుతూనే యితరుల గుండెల్లో మేకులు దిగగొట్టున్నారు. పవిత్ర
చిహ్నంగా శిలువ ధరిస్తూ, పాపాన్ని పంచిపెట్టున్నారు.

లోకపు యీ శిలువభారాన్ని ఎప్పుడు దించుతావు ప్రభూ ?

డేవిడ్ ప్రేమకొగిల్లో నైటింగేల్ నలిగిపోతోంది. కాని పాపపు
కొగిల్లోవున్న ఆమె అంతరాత్మ ఆక్రోశిస్తూ మొరలుపెట్టుకుందోంది !

(ఆదివారం వారపత్రిక 5-7-81)